

504

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 18 listopada 1950 r.

w sprawie zmiany ordynacji telefonicznej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 27 października 1934 r. — Ordynacja telefoniczna — (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 106, poz. 944, z 1939 r. Nr 89, poz. 575, z 1949 r. Nr 53, poz. 410) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w § 3 ust. 2 powołany w nawiasie „§ 38“ zastępuje się „§ 40“;
- 2) § 3 otrzymuje nowy ust. (7) w brzmieniu:
„(7) Podpisanie umowy abonamentowej na telefon, zaliczony do III kategorii, zobowiązuje abonenta:
 - 1) do zezwalania osobom trzecim używania telefonu dla przeprowadzania rozmów telefonicznych (miejscowych, okręgowych i międzymiastowych) i dla telefonicznego nadawania telegramów,
 - 2) do zezwolenia państwowemu przedsiębiorstwu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ umieszczania na zewnątrz i wewnątrz lokalu, w którym czynny jest telefon, odpowiednich informacji dla publiczności.

Umowa abonamentowa będzie upoważniała abonenta do pobierania od korzystających z telefonu dodatkowych opłat telefonicznych, ustalonych w taryfie telefonicznej.“;

3) § 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłata abonamentowa zależna jest od grupy i strefy sieci miejscowej (§ 34), od zespołu urządzeń stacji abonamentowej i od kategorii abonamentu (§ 40).“;

4) § 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„(1) Ustala się trzy kategorie abonamentu telefonicznego na sieciach telefonicznych z taryfą ryczałtową i licznikową, a mianowicie:

- 1) do I-szej kategorii zalicza się telefony, założone w mieszkaniach prywatnych w miejscach dostępnych wyłącznie abonentowi i jego domownikom;
- 2) do II-ej kategorii zalicza się telefony, założone w lokalach biurowych, handlowych, przemysłowych itp., lecz w miejscach niedostępnych dla publiczności;
- 3) do III-ej kategorii zalicza się telefony, założone w lokalach publicznych lub miejscach dostępnych dla publiczności.“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: W. Szymanowski

505

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 grudnia 1950 r.

w sprawie ulg w podatku gruntowym za rok 1950 dla zapewnienia rozwoju gospodarki hodowlanej w rolnictwie.

Na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Gospodarstwom rolnym indywidualnym i spółdzielczym, dostarczającym trzodę chlewną do punk-

tów skupu uspołecznionej sieci handlowej (państwowych lub spółdzielczych) lub do innych upoważnionych do skupu przedsiębiorstw, w ramach kontraktacji, przysługują na rok podatkowy 1950 ulgi w podatku gruntowym w wymiarze następującym:

Gospodarstwa rolne o podstawie opodatkowania ustalonej dla celów wymiaru podatku gruntowego, stanowiącej równowartość w nowym pieniądzu złotych	Uprawniające do ulg podatkowych normy dostaw trzody chlewniej na gospodarstwo:		Wysokość ulg w podatku gruntowym za rok podatkowy 1950	
	trzody bekonowej o najwyższej wadze 1 szt. 95 kg	lub trzody mięsno-słoninowej o najniższej wadze 1 szt. 110 kg	przy dostawach w okresie od 15 czerwca do 15 września 1950 r. włącznie	przy dostawach w pozostałych okresach roku 1950
	s z t u k		z ł o t y c h	
do 2.400	1	1	24	18
ponad 2.400 do 6.000	2	2	36	27
„ 6.000 do 10.800	3	3	48	36
„ 10.800 do 13.800	5	5	72	54
powyżej 13.800	6	6	84	63